

Un elogi sobre el descans

Dg, 17/07/2016 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

M'agradaria començar l'estiu, abans del descans, amb un desig: Us desitjo a tots un estiu per somniar. A mi, personalment, no m'agrada gens això de desitjar unes bones vacances perquè al meu barri veig que hi ha molta gent que treballa molt a l'estiu. Alguns, fins i tot, amb això del turisme, treballen ara més que a l'hivern. I aquesta realitat es pot veure també a tots els pobles de la costa mediterrània com també als pobles frescos de les muntanyes del Pirineu. Hi ha molta gent treballant. L'estiu és un no parar. I, en aquestes circumstàncies, són els qui treballen els qui més necessiten descansar. Per això, un punt en comú, que tots necessitem a l'estiu, és el del descans. Uns perquè treballen i els altres perquè tenen més temps lliure.

Aquests dies el **papa Francesc** en el seu compte del Twitter ha publicat dos comentaris breus força interessants sobre aquest tema. [El primer](#), del passat dilluns 4 de juliol, deia que "l'estiu dona a moltes persones l'oportunitat de descansar. És també un temps favorable per cuidar les relacions humanes". I en [el segon comentari](#), del diumenge passat, 10 de juliol, deia: "Les vacances són un temps per descansar, però també per regenerar-se en l'esperit, especialment llegint amb calma l'Evangeli".

M'agrada això de lligar l'estiu amb el descans i per això voldria avui fer un elogi sobre el descans. No és la primera vegada que el papa Francesc fa referència al descans com un temps òptim i propici per a l'espiritualitat, per a treballar un major contacte amb Déu. Recordo perfectament el discurs del papa Francesc en la trobada amb les famílies durant el seu [viatge a les Filipines](#). Va ser a Manila, el 16 de gener de 2015, i es va referir a **sant Josep** com un somniador en el descans.

Va dir: "Les Escriptures poques vegades parlen de sant Josep, però quan ho fan, sovint el troben descansant, mentre un àngel li revela la voluntat de Déu en somnis. En l'Evangeli ens trobem amb Josep que descansa no una vegada, sinó dues vegades... A mi m'agrada molt això de somniar en una família. Tota mare i tot pare va somniar el seu fill durant nou mesos...

"No és possible una família sense somniar. Quan en una família es perd la capacitat de somniar, els nois no creixen, l'amor no creix, la vida es debilita i s'apaga. Per això, els recomano que a la nit, quan facin l'examen de consciència, es facin també aquesta pregunta: Avui he somniat amb el futur dels meus fills? Avui he somniat amb l'amor del meu espòs, de la meva esposa? Avui he somniat amb els meus pares, els meus avis, que van portar la història fins a mi? És tan important somniar! Primer de tot, somniar en una família. No perdin aquesta capacitat de somniar. I també quantes dificultats en la vida del matrimoni se solucionen si ens prenem un espai de somni. Si ens aturem i pensem en el cònjuge, en la cònjuge. I somniem amb les bondats que té, les coses bones que té. Per això és molt important recuperar l'amor a través de la il·lusió de tots els dies. Mai no deixin de ser promesos! A Josep li va ser revelada la voluntat de Déu durant el descans. En aquest moment de descans en el Senyor, quan ens aturem de les nostres moltes obligacions i activitats diàries, Déu també ens parla...

"El descans és necessari per a la salut de les nostres ments i cossos, encara que

sovint és molt difícil d'aconseguir a causa de les nombroses obligacions que recauen sobre nosaltres. Però el descans és també essencial per a la nostra salut espiritual, perquè puguem escoltar la veu de Déu i entendre el que ell ens demana. Josep fou elegit per Déu per ser el pare putatiu de Jesús i l'espòs de Maria. Com a cristians, també vosaltres esteu cridats, igual que Josep, a construir una llar per a Jesús. Preparar una casa per a Jesús. Li prepareu una llar en els vostres cors, les vostres famílies, les vostres parròquies i comunitats. Per escoltar i acceptar la crida de Déu, i preparar una casa per a Jesús, heu de ser capaços de descansar en el Senyor, en l'oració. Resar és descansar en el Senyor. És possible que em digueu: Sant Pare, ho sabem, jo vull resar, però tinc molta feina. He de cuidar dels meus fills; a més, hi ha les tasques de la llar; estic molt cansat, fins i tot per dormir bé. Teniu raó, segurament és així, però si no resem, no coneixerem la cosa més important de totes: la voluntat de Déu sobre nosaltres".